

---

# Tak školné zase asi nebude

---

## Tak školné zase asi nebude

LIDOVÉ NOVINY

14.2.2012, Rubrika: Akademie, Strana: 18, Autor: Radka Kvačková Téma: Filozofická fakulta

ŠKOLA Radky Kvačkové

Tak možná nebude školné, jenom zápisné. Jaký je v tom rozdíl? Zásadní ne, protože zápisné je de facto přímo placené školné. Tedy bez odkladu. To vypadá jako nevýhoda, ale jsou tu i výhody. Nebylo by s tím tolik administrativy, protože by stát nemusel za studenta platit po dobu jeho studia úroky a nikdo by nemusel hlídat, kdy absolvent dosáhne výdělku stanoveného pro začátek splácení (případně kdy jej zase pozbyde). Horní hranice zápisného by pravděpodobně byla nižší než deset tisíc zamýšleného školného na semestr. A neměla by takový potenciál růstu. Kdyby mohlo zápisné činit dejme tomu dva tisíce korun na semestr, znamenalo by to třeba pro **Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy**, kde studuje kolem deseti tisíc lidí, 40 milionů ročně navíc. V celkovém rozpočtu fakulty, který činí něco mezi 600 až 700 miliony, nic moc. Pokud by tím ale mohla přilepšit například učitelům, které zrovna tahle fakulta opravdu nepřeplácí, znamenalo by to, jestli počítám dobře, přes padesát tisíc na jednoho (ročně), což by úplně zanedbatelné nebylo. Ministerstvo školství si naběhlo, když svolalo tiskovou konferenci ke zprávě OECD o hodnocení vzdělávání v ČR na minulý týden a pak ji odložilo. Hned se objevily informace, že posudek mezinárodních expertů není dost vstřícný k novotám, jako je státní maturita nebo testování v pátých a devátých třídách. Jenže ono je to spíš tak, že v ní každý najde to, co chce. Ministerstvo školství může argumentovat tím, že snaha zjišťovat výsledky vzdělávání standardizovanými testy je označena za „cennou (valuable) snahu, která má potenciál poskytnout srovnatelné informace o výkonech žáků napříč školami a regiony“, odpůrci citují, že standardizované testování zahrnuje řadu omezení a rizik. Já tomu rozumím tak, že testovat se má, ale s vědomím, že ne všechno lze ověřit testy.

Několik amerických států chce údajně vyvinout index pro měření toho, jak školy podporují ve výuce rozvoj kreativity. Odborníci i tady poukazují na různá úskalí. Mimo jiné na to, že některé postoje, zásadní pro kreativitu, jako je ochota riskovat a poučit se z chyb a schopnost použít způsoby řešení problému ve zdánlivě nesouvisejících situacích, se nedají naučit. Taky pravda.

Zatímco u nás se bráníme sestavovat žebříčky škol podle výsledků žáků, v Anglii je to běžné. A ovšem také problematické. Teď tam například rozhodli, že zkoušky z neakademických předmětů, jako je třeba rybářství, chov domácích zvířat nebo péče o nehty (ano, i takové tam mají), nebudou nadále platit jako rovnocenné ve zkouškách GCSE (General Certificate of Secondary Education). Školy započítávaly tyto předměty často proto, aby získaly dobré místo v tabulce. Žáci měli třeba 15 GCSE zkoušek, ale nemalá část z nich byla takřkajíc brnkačka. Kurzy jako chov domácích zvířat mohou školy nadále studentům nabízet, ale jejich výsledky se nebudou započítávat do tabulek výsledků srovnávacích zkoušek.